

Onderzoek opdracht: Verhalen van nieuwkomers

Ik heb de verhalen van Hassan, Ahmad, Osilah, Moustafa een klein stukje geluisterd. En ook al was het een klein stukje van wat ze vertelde, je denkt er over na en uiteindelijk heb je er al een beeld bij hoe erg het eigenlijk is, zo iets gun je niemand vooral geen onschuldige mensen.

Hassan, die al meer dan 20 jaar bevriend was met iemand. En dan ineens van zijn vriend moet horen "Ik mag en ik moet je vermoorden", omdat Hassan niet gelovig was...

Ahmad, die bang is dat hij zijn toekomst kwijt is in zijn eigen land.. En dat hij moet vluchten van zijn eigen land, omdat het daar niet veilig is.. En als je dan eindelijk veilig bent in een land waar geen oorlog is, dat je dan ook elke dag eraan moet denken dat je hele familie over de hele wereld verspreidt is.

Osilah, die alles op jonge leeftijd moest verlaten. Haal huis, haar vrienden, haar familie.. En dan hier in een heel vreemd land aan komt en alles opnieuw moet gaan leren.. Maar toch erg positief in het leven staat.

Moustafa, die een paar minuten geleden op een plek en een paar minuten later een bom is ontploft. En moest mee maken dat er allemaal puin op zijn hoofd lag van de bom.. En het dan erg lastig heeft om het te delen met ons. En dat begrijp ik enorm.

Aangezien ik mij meer kan verplaatsen in Osilah dan de andere bovenstaande vluchtelingen, sprak dit verhaal mij het meest aan. Zij is denk ik net zo oud als ik. En maakte dingen mee die ik absoluut nooit van me leven zou willen mee maken en of over na wil denken.

Als ik dit moest mee maken.. Zorgde ik ervoor dat mijn moeder, zusje en mijn hond altijd heel dichtbij mij zijn. Waar we ook naar toe vluchten. We zorgen voor genoeg geld en genoeg contact middelen. Zodat als we elkaar kwijt zouden raken we elkaar altijd zouden terug vinden. Maar je kunt dit niet zomaar zeggen en bedenken.. Je weet nooit hoe het loopt.. Misschien raak je alles en iedereen kwijt die je wilde beschermen.. Ik weet dan niet eens of ik dan mee wil gaan vluchten met iedereen en gewoon samen met mijn ma en zusje en hond mee naar de hemel wil gaan.

Het verhaal van Osilah gebruik ik als inspiratie voor mijn textbased applicatie.

Osilah komt uit Syrië, en het was daar erg gevaarlijk. Ze is weg gegaan door dat de oorlog uitbrak in Syrië. Hoe ze hier naar toe is gereisd is onduidelijk. Maar wat wel heel moeilijk was is het wennen aan het nieuwe land, waar ze zich voelde als een pasgeboren baby zonder moeder. Ze moest alles opnieuw leren. Ze moest wennen aan de 2 culturen in Nederland. “die van haar en de Nederlandse cultuur”. Het is voor haar heel belangrijk om een evenwicht te vinden tussen beide culturen. Waar ze ook achter kwam is dat de Nederlandse taal de sleutel is om hier perfect te kunnen opgroeien en te functioneren. Nu kijkt ze uit naar de avonturen die nog zouden komen. Want 1 ding wat ze zeker weet is: “Morgen word het beter”.